

Капелюх

Дмитро Павличко

В одному лісі білий гриб
В історію печальну влип.
Він у брилі посеред трав,
Як пасічник, собі стояв.
І звісно, змалку боровик
Скидати капелюх не звик.
Він мамі й батькові на злість
У капелюсі спить і їсть.
Або зайде, бувало, в клуб
І стане в шапці, наче слуп.
— Скинь,— кажуть,— грибе, малахай.
□А він як гляне — хоч тікай.
В кінотеатрі гриб сидить.
— Скинь капелюх! — народ кричить.□
А він собі сидить, як мур,—
□Анітелень, ані мур-мур.
Бувало, зайчик стриб та стриб..
— Здоров був, друже! — крикне гриб,
□Та капелюха не скида.
Отож і скоїлась біда:
Чудовий жовтий капелюх
Приріс боровику до вух!
Скупатись хоче гриб, але
Купатися у шапці зле.
Йому здається, що оса
Його під шапкою куса!
Нема рятунку! Хоч скоріш
Ту шапку з вухами відріж!